

Stamme af Befalingsmænd, baade i de højere og i de lavere Grader, der har Forstaaelse af deres Opgave og det Materiale, der arbejdes med. Og for saa vidt den højtærede Forsvarsminister allerede har udtalt sig — og det har han jo — om, at det er hans Agt at gøre sit til, at det, man populært kalder Tønen i Hæren, kan forbedres, er jeg overbevist om, at han specielt fra den Side i Salen, hvortil jeg hører, vil nyde den allerfortrinligste Støtte.

Der er imidlertid et Par Ting, som man i denne Forbindelse skylder at gøre opmærksom paa, naar man vil naa en retfærdig og forstandig Bedømmelse af Forholdene, og det er, at man ikke kan vente, at Forholdene i Hæren og Flaaden ganske kunne sammenstilles med Forholdene paa vore gode Højskoler og lignende Opdragelsesanstalter, thi til disse er Tilgangen frivillig, medens den for Hærens og Flaadens Vedkommende skyldes et Lovbud, der tager med alt, hvad der overhovedet er tjenstdygtigt, uanset hvilket aandeligt Indhold de enkelte maatte være i Besiddelse af. Derfor er der ikke det samme Materiale at arbejde med i Hæren og Flaaden som paa Skoler og andre Opdragelsesanstalter. Det er det ene, man maa tage Hensyn til. Det andet, man maa tage Hensyn til, for saa vidt man vil opnaa en retfærdig Bedømmelse, er den Omstændighed, at i næsten en Menneskealder har der været ført Kampen her i Landet om Ordningen af vor Forsvarssag, og Kampen har politisk talt været ført ad uregelmæssige Veje. Det har medført, at Stemningen i Folket overfor Hæren og Flaaden er bleven mindre gunstig, til Tider endog har været næsten fjendtlig, medens Idealet, det, vi maatte ønske, er, at baade de, som indkaldes under Fanerne, og Befalingsmændene ere gennemtrængte af den Følelse, at det gælder for os om i Fællesskab at løse en Opgave, som vort Land har stillet os, nemlig at uddanne os til virkelig at fyldestgøre det Maal af Forsvarsduelighed, som Folket fordrer af os.

Det er mange Penge, der ydes til vort Forsvar. Jeg har nævnt, at det var nødvendigt at yde disse Penge — man kan kalde det en sørgelig Nødvendighed, om man vil, men nødvendigt er det. De

Nedsættelser af Militærudgifterne, som vi ønske, og som man sikkert trindt omkring i Landene ønsker, tror jeg ikke, man kan faa, før der bliver afsluttet internationale Overenskomster derom. Jeg har i det lange Løb naaet den Overbevisning, at det gaar ikke an for et enkelt Land, og allermindst for et lille Land som vort, ensidigt at indskrænke Militærvæsenet saaledes; at Landet ikke kan løse de Opgaver, som kræves af det. Men jeg er lige saa stærkt som tidligere besjælet af Ønsket om, at man ved de Forhandlinger, som finde Sted mellem Landene, maa kunne naa til de attraaede Nedsættelser. Jeg tror ikke, Folkene i det lange Løb kunne bære de store Udgifter, som paalægges dem til Ordningen af deres Forsvar.

Det andet Omraade, jeg vil sige et Par Ord om ved denne Lejlighed, er langt mere aktuelt, for at udtrykke det med et fremmed Ord, end det, jeg har talt om; thi dette er afgjort ved Valgene. Det, der meget mere ligger for, er det vanskelige finansielle Spørgsmaal, som Finansministeren indtrængende beskæftigede sig med, da han forelagde Finanslovsforslaget og anmeldte Statsregnskabet for det foregaaende Aar. Jeg skal ikke gennemgaa Tallene, thi jeg kan i den Henseende henholde mig til de Udtalelser, som faldt fra Finansministeren, og finder det urigtigt at spille Tiden med Gentagelser. Til at afbøde Manglerne ved de bestaaende Forhold, til at skaffe Balance pegede Finansministeren paa to Veje, dels en Forøgelse af Statens Indtægter og dels Beparelser. Hvad Spørgsmaalet om en Forøgelse af Statens Indtægter angaar, kan jeg i det væsentlige henholde mig til Finansministerens Udtalelser og skal ikke udtale mig ret længe derom. Ogsaa jeg tror, at vi maa unde Finansministeren og derved hele Ministeriet en passende Tid til at se Forholdene an og navnlig til at afvente den angaaende Finansloven nedsatte Kommissions Betænkning. Jeg tror, at Finansministeren har set rigtigt i, at de ny Skattelove, navnlig vedrørende de indirekte Skatter, endnu ikke have virket tilstrækkelig længe til, at man med Bestemthed kan sige, hvorledes Resultatet endelig vil blive. Skulde jeg gøre en Bemærkning om denne Del af Finansministerens Tale, skulde det